Ч. 82 | Второк 13 (25) цьвітня 1899. | Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік зр.	2·40
на пів року „	1·20
на чверть року „	—·60
місячно . . „	—·20

Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр.	5·40
на пів року „	2·70
на чверть року „	1·35
місячно . . „	—·45

Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Ґр. Ґолуховский в Будапешті і справа занятя Австро-Угорщиною якогось порту в Хіні. — Студентскі розрухи в Киеві. — Реформа календаря в Росиї. — Збросне Росиї на далекім Всході. — Вісти з Филипинів.

З Будапешту доносять, що міністер справ внутрішних ґр. Ґолуховский, конферував вчера з угорским президентом міністрів Селем. Угорске бюро кореспонденцийне, котре о тім доносить, заперечує тому, мов би на тій конференциї відбувала ся також нарада в справі підвисшеня буджету войскового. О підвисшеню войскового буджету не було і бесіди.

З нагоди гостини ґр. Ґолуховского в Будапешті пишуть з Відня до Pest. Lloyd-a між иншим: Не єсть також річ виключена, що справа взятя в посідане якогось порту в Хіні була предметом розмови при нагоді гостини ґр. Ґолуховского в Будапешті. То правда, що державно-правна конструкция такого посіданя була би у нас сполучена з особливими трудностями, але певно, що не з більшими як в окупованих краях. Доносимість такої акциї не лиш під взглядом економічним але й політичним була би не змірима, а кошти, котрі можна річно обчисляти на 4 міліони, а котрі розділяли би ся після відношеня квотового, не були би ані для Австриї ані для Угорщини так великі, що не можнаби їх ніяк роздобути. При тім станула би на порядку дневнім велика справа, котра би усунула всі політичні дрібниці, що забирають всю силу, а промислови обох сторін отворили би ся нові дороги. Із сторони знаючої тайні справи заперечують, що правда, щоби міністерство справ заграничних повідомило австрийске правительство о такім проекті, але й признають, що може бути, що ґр. Ґолуховский скористає зі своєї гостини в Будапешті, щоби й в сім напрямі порозуміти ся з угорским правительством.

Після приватних вістий з Киева вибухли там ще грізнійші розрухи студентскі як в Петербурзі, ба — як доносять з Петербурга до Pol. Cor. під датю 18 с. м. — прийшло там навіть до формальної революциї і треба аж було завізвати помочи войска. Студенти вислали тогди депутацию до ґубернатора з приреченем, що розрухів вже не буде, скоро лиш войско буде відкликане. Ґубернатор згодив ся на то, але розрухи мимо того не устали. В місті вибивано шиби і нищено вистави склепові. На улицях вела ся кровава бійка. Войско виступило знову і підчас бійки поранено богато людий. При тім арештовано около 400 студентів.

Росийске правительство забрало ся на добре до реформи календаря. В Росиї як звістно уживають ще до нині так само як і у нас та ще у деяких других народів на Всході старого або юліяньского календаря, в котрім рік числить ся по 365 днів і 6 годин. Тих шість годин збирає ся однакож через 4 роки в один день і дододає ся до четвертого року, через що четвертий рік переступає о один день поза рік звичайний. Але в старім календари хибно взято по шість годин при кінци кождого року; то за богато і з того по многих сотках літ вийшло на таке, що старий календар відбіг від нового (григорияньского) о 13, а в слідуючім столїтию відбігавби вже о 14 днів. В Росиї на зелїзницях, почтах, телеґрафах і кораблях мають з тим старим календарем богато клопоту, бо все треба перераховувати або на старий календар коли щось приходить з заграниці або на новий, коли щось висилає ся за границю. Отже росийске міністерство комунікаций перше поруши́ло справу реформи календаря. Тепер же доносять з Петербурга, що комісия визначена товариством зьвіздарским зажадала мніня від міністерств, а міністерства комунікаций, справ внутрішних, скарбу і справ заграничних заявили ся за як найскоршою реформою. Комісия розпічне тепер з прискореною енерґією свою роботу і скінчить еї мабуть вже з початком червня.

Росия очевидно хоче мира, бо за ініциятивою еї царя лагодить ся на Заході, в голяндскім місті, мирова конференция, а за ініциятивою росийских міністрів лагодить ся війна на далекім Всході. Росия висилає заєдно через Босфор то войско то материял воєнний на далекий Всхід. З Константинополя доносять тепер, що дня 21 с. м. переплив через Босфор пароход добровільної росийскої фльоти „Кострома" і повіз 700 робітників та материял до будови зелїзниці до Порт Артура і Владивостока. Росия може тепер сьміло величати ся, що держить в своїх руках мир і війну цілого сьвіта.

Ґенерал Отіс телеґрафував до Вашінґтону дня 22 с. м., що утворено другу летучу кольонну під проводом ґен. Лявтона і що розпічне ся новий похід, щоби прогнати Таґалів з лісів на півночи аж до підгіря тих гір що тягнуть ся на північ і всхід аж до Булякан. Рівночасно дає Отіс знати, що єго армія єсть добре заосмотрена в провіянт і муницию, та що число недужих і ранених не переступає семої части цілої армії.

В сам час.

З німецкого — Т. Шмідта.

(Конець).

Тепер телеґрафую знов до мого товариша в В.

„Мр. не виплачуйте під ніяким услівем чоловікови з чорною бородою 900 марок, задержуйте єго тим, що переказ з К. ще не надійшов, хоч би він дійстно вже був у ваших руках. За пів години приїде правдивий Штаргайм, мій приятель і пояснить вам цілу справу".

„А — відповідає товариш — то дуже дивна істория".

„І справді дивна, як будете осторожні і енерґічні супротив незнакомого, то може заробимо ще що за прихоплене обманця.

„Дуже добре; то буде цікава річ".

За пів години почув я знов поклик із стациї В.

„Ага — гадаю собі — тепер певне прийшов там переказ з К".

Стация В. зголошує ся і відбирає три перекази, кождий на 300 марок.

Шкода, що я не можу при тім бути, як они будуть того обманця ловити.

— Пфлїґер — кажу до служачого, що саме входить до комнати — принесіть ще склянку; здаєть ся, що я еї добре заслужив.

Пфлїґер був би незнати що дав за то, аби дізнати ся, що то такого, що спонукало мене против звичаю пити аж другу склянку. Чую, що він в сїнях щось бурмоче, немов би „виграв на льотериї", чи щось таке.

По хвили кличуть із стациї В. мій уряд. Зриваю ся і біжу до апарату.

— А що там? — питаю.

— Він вже в певних руках і схований. Але то не так легко пішло, як говорить ся.... Пострілив полїцийного урядника в руку. Здаєть ся, що ми зловили не аби якого пташка. Комісар каже, що то мусить бути той ославлений касиер торговлї вин в Б. Вправді увязнений випирає ся, але хто то знає.... — По поспішнім і нерівнім телеґрафованю замічаю, як мусїла та пригода рознервувати мого товариша в. В.

— Ну — відповідаю — то ми могли би собі пожелати щастя; як не помиляю ся, то за прихоплене якогось касиера з Б. назначила прокуратория 2000 марок нагороди. Я вичитав то перед кількома днями в однїй часописи.

Занятий розмовою з товаришем в В. навіть не виджу, як Пфлїґер приніс менї пиво і поставив коло мене. Аж коли чую, як він замикає віконницї, підводжу голову.

— Ох, та то вже осьма година — завтра поговоримо більше. Добра ніч. — Так Пфлїґер; тепер ми вже по роботї.

II.

Та пригода, коли я лишаю ся сам і приводжу собі всьо в память, більше мене роздратувала, ніж я перше думав. В службі рідко коли робить на мене враженє яка річ. — Ба, пізним вечером виловив я себе навіть на тім, що не зважаючи на урядову тайну, розповів їй всьо до чиста як було. То було цїлком против мого пересьвідченя.

Однако увязненє обманця мало мати для мене приємні наслїдки.

Як жінки уміють використовувати всяку нагоду, дізнавсь я на другий день.

Моя мала жіночка вірила вже сьвято, що увязнений в В. обманець єсть касиером з Б., за котрим глядає суд, і що менї належить ся нагорода за єго зловленє. З того виснувала собі, що позаяк за три тиждні, на новий рік, припадають еї уродини, то она на певно числить на новий фортепян, бо на тій старій „хрипливій скрини", що лише заваджає в хатї, не гадає більше грати. Вправдї она не сказала того тими словами, борони Боже, то було би супротив мене трохи надто неполїтично. Она лиш звела розмову на гру на фортепянї взагалї, і при тій нагодї дала менї пізнати, що всї еї приятельки і знакомі мають о многе лїпші фортепяни.

Але що бажанє жінки єсть для доброго мужа приказом, то я зараз пізнав на що маю обернути гроші, колиб менї призпано нагороду.

Новинки.

Львів дня 24-го цьвітня 1899.

— **Відзначеня.** Є. В. Цісар надав старостам Пав. Свитальскому в Дрогобичи і Юл. Фридрихови в Новім Санчи при переходї їх на власне жаданє на пенсию ордери зелїзної корони III-ої кляси.

— **Іменованя.** Президия краевої Дирекциї скарбу у Львові іменувала контрольора економату Едм. Кінцлєра управителем економату в IX. кл. ранґи.

— **В справі ц. к. старости Галецкого** оголосила урядова ґазета такий комунїкат: „Дневники донесли, що в справі старости надвірняньского, Володислава Галецкого і голяря Вольфа Блява, котрий відкликав ся від приговора першої інстанциї, засуджуючого его за обиду старости, — окружний суд в Станиславові зніс сей приговор, що вже само собою мало потверджати починені Блявом против старости заміти. Наслїдком сих донесень Віцепрезидент Намістництва пан Лідль зажадав сейчас тетеграфічно від окружного суду в Станиславові судових актів. Коли сї акти розсмотрила в Намістництві установлена комисия дисциплїнарна, виточено п. Галецкому дисциплїнарне слїдство, а п. Віцепрезидент Намістництва наслїдком ухвали сеї комісиї безпроволочно старосту засуспендував, силою прислугуючої єму власти“. — Адміністрацию надвірняньского повіта обняв комісар Грабовский.

— **З руского театру.** Дальший репертуар представлень в Чорткові такий: в недїлю (30 с. м.) „Модний жених“, комедия з співами в 4 актах М. Старицкого; в понедїлок (1 н. ст. мая) „Запорожець за Дунаем“, опера в 3 актах Артемовского і „Вечерницї“ Нїщиньского; ві второк (2 мая) „Барон циганьский“, оперета в 3 актах, в четвер (4 мая) на дохід будови церкви в Чорткові „Верховинцї“, штука народна Корженьовского; в суботу (6 мая) „Корневільскі дзвони“ оперета в 3 актах; в недїлю (7 мая) „Хата за селом“, образ з циганьского житя в 6 актах. — Дальший репертуар оголосить ся пізнїйше.

— **Зі Скали пишуть:** В Велику пятницю відспіває в парохіяльній церкві в Скалі міщаньский хор слїдуючі псальми страстні: а) Рудковского: Нас ради c-moll, Ужас бі d-dur, Распял ся g-moll; б) Гейдена: Виджу Тя f-moll, Днесь со мною g-moll; в) Бортнянского: Благообразний Йосиф g-moll, Блажен муж g-dur, концерт XXIII, Услиши Боже d-moll, концерт XXX, Вскую прискорбна d-moll, концерт XXXIII, Господи Боже Ізраїлев b-dur, концерт XXVI. Початок о годинї 7 вечером.

— **Напад** на греко-ориентального митрополита мае свою дальшу історию. Зараз по замаху, о чім читачі вже знають, надали напастники в Чернївцях телеґраму в угорскій мові до Відня з донесенем, що замах в Чернївцях не удав ся, отже треба его повторити у Відни, куди власне митрополит удав ся. Найшов ся однак якийсь урядник, котрий уміє по мадярски, і довідавшись о змістї телеграми, доніс о тім краевому правительству, а се повідомило сейчас о намірених атентатї полїцию віденьску. Надто телеґраму внесено о 12 годин пізнїйше, отже демонстрация не могла відбути ся. Арештованого за участь в демонстрациї на двірци в Чернївцях студента III. року прав, Служаньского (румуна), на просьбу посла до ради державної, Штравхера, випущено на волю.

— **Еміґрация.** До Канади переїхали в пятницю на Львів дві партиї переселенцїв, а то 37 родин, разом 184 осіб з повітів борщівского, гусятиньского і скалатского, а 41 родин з 172 особами з повітів черновецкого, борщівского і чортківского. З Залуча пишуть з дня 20 с. м. до одної з львівских часописий: „В сїй хвили виїздить до Канади около 200 селян руских, переважно з повіта снятиньского. Кождий з еміґрантів мае з собою по кількасот зр. (один тілько звиж тисяч зр.) з продажи ґрунту сусїдам селянам. Виїздять середно-маючі властителї 4 моргових нив. — На завтра (д. 21) надїють ся дальшої партиї переселенцїв з Буковини і сусїдних околиць. Торічні переселенцї до Канади пишуть з відтам в якійсь части прихильно о Канадї, хоч инші нарікають, що бідують і мусїли шукати приватної служби. Декотрі жалують ся на недугу в Канадї; один пише, що від часу, як прибув там, терпить страшний біль голови, що нераз з болю аж ґвалту кричить.

— **Гончі листи** розіслано за якимсь Миколою Новицким з Гусятинщини, підозрілим о торговлю людским товаром. В послїдних часах перебував він в Бортниках, де займав ся знахорством і зводженем дївчат.

— **Огнї.** В Солотвинї погоріло онгоди рано 30 домів. Причина пожару незвістна. В Лисьци знищив огонь вчерашної ночи також кілька господарств. — В Чаплях під Самбором погоріло кілька господарских будинків двірских з припасами загальної вартости 20.000 зр. Шкода була лиш в половині обезпечена. Причина пожару доси незвістна.

— **Хитре обманьство.** Віденьский архіепископ кардинал Ґруша став онгоди жертвою сьмілого обманця. Именно зголосив ся до него дуже елеґантно одїтий молодець і представив ся кардиналови як сестрінець одного з угорских мінїстрів та по короткій розмові о своїх родинних відносинах, попросив кардинала, аби ему позичив 36 тисячів зр., котрі обіцяв звернути до кількох днїв. Виступ просячого був такий певний і він так добре був обізнаний з відносинами свого вуйка мінїстра, що кардинал не сумнївав ся, що мае до дїла з честним чоловіком. Він виставив ему чек на 36.000 зр. і молодий пан від'їхав з подякою та запевненем, що гроші зверне за кілька днїв. Коли кардинал довший час надармо ждав звороту гроший, звернув ся до згаданого угорского мінїстра з запитанем о поясненє справи. Однако відповідь принесла кардиналови велику несподїванку. Показало ся, що той мінїстер не мае нїякого сестрінця та що кардинал упав жертвою хитрого обманьства. Полїция будапештеньска сконстатувала, що обманець взяв на чек гроші в Пештї зараз на другий день.

— **Рада громадска зложена із злочинцїв.** В місцевости Батев на Угорщинї арештовано війта і вісьмох радних громадских за фальшоване гроший. Слїдство виказало, що та шайка вже від двох лїт підроблювала гроші в пивници громадского дому. Жандармерия застала їх саме при роботї. Прихоплені злочинцї стріляли з револьверів до жандармів, з котрих одного тяжко ранили. В пивници найдено всїлякі прилади до фальшованя, а крім того 2000 зр. готівки в підроблених пятках і десятках.

— **Голод в Росиї.** Петербурский „Правительственный Вестнік“ оголосив справозданє головної управи „Червоного Хреста“ о помочи несеній голодуючим. В казаньскій ґубернії уряджено для дїтий і дорослих 629 їдалень, в котрих дістае теплу страву 45.000 людий, а муку на хлїб 61.466 людий. В симбірскій ґубернії уряджено 212 їдалень для 13.597 дїтий, а муку дістае 46.597 людий. В пермскій ґубернії в 13 їдальнях покрiпляе ся 4.000 дїтий, а в заведенях і їдальнях для старших 15.000 людий, а 16.000 дістае хлїб і муку. В ґубернії уфимскій уряджено 447 їдалень для дїтий і шкільних їдалень для 20.106 дїтий, а 216 їдалень для 15.020 осіб старших, хлїб і муку дістае 43.170 осіб, в 28 приютах містить ся около 1.070 людий, а в осібних захоронках 500 материй

Коли я відтак пішов до бюра, вже кликано мене апаратом. Товариш з В. питае, — „чи може виплатити тому панови, що вчера приїхав від мене і представив ся як Фріц Штаргайм, прислані вчера вечером від фірми Штрікель в К. 900 марок?“

— Як той пан мае червоний ніс, то нїчого не питайте лиш виплачуйте! — відповідаю.

— О, той пан мае такий ніс як бурак — відповідае товариш.

Я сьмію ся. Добре що Фріц не чуе, бо гнївав би ся.

Мій приятель Фріц являе ся відтак коло полудня у мене і з повагою оповідае, як арештував обманця. Після его слів, мае то бути небезпечний чоловік, що не вагувався би й убити чоловіка. Мав украсти пятьдесять тисячів марок, але менї не хоче ся в то вірити.

— Хто украде пятьдесять тисячів марок і утїкае з ними за границю, той не буде в дорозї виставляти ся на небезпечність і красти 900 марок, аби стягнути на себе полїцию — відповідаю приятелеви. Але сам собі гадаю: З нагороди нїчого не буде, сим разом жінка помилила ся.

— А я свою книжку з леґітимациею і гроші — каже Фріц — привязав собі ременем до груди під камізолькою; там вже певне будуть безпечні.

З подякою прощае ся відтак зі мною і обіцяе невдовзї приїхати та привезти з собою кілька фляшок вина „на пробу“.

III.

По 14 днях забув я вже о тій пригодї — нїчого не пригадуе менї на неї і очевидно нема і тої нагороди, на яку так надїяла ся жінка і товариш в В. Лиш то менї дивно, чому пан бурмістр, кілько разів я в клюбі з ним зійду ся, заєдно пригадуе менї о тім і дивить ся на мене таким веселим поглядом? Та пригода мусить его дуже займати, бо я все мушу ему о ній оповідати. Чи я може допустив ся при тім якого надужитя власти, чи що такого?

Ще три дни дїлять мене від дня уродин моеї жінки. Який я їй зроблю дарунок? — гадаю собі і пю пиво, що як звичайно приніс менї Пфлїґер.

— Буде великий мороз в ночи, пане секретарю — говорить Пфлїґер і при тім прислухуе ся, як гудять телеґрафічні дроти на стациі.

А на дворі дїйстно віе острий північно-всхідний вітер і жене крізь кожду щілину, шпару і двері студінь до комнати. Хоч печ зі злости над безличностию свого ворога аж почервонїла, то однако в комнатї діймаюче зимно. Боже, таж електрична струя перервана. Ще того не доставало при тій студени.

— Пфлїґер, мусите ще нинї піти вздовж дротів до Г. Возьміть з собою потрібні знаряди.

По хвили виходить служачий, дуже невдоволений з задачі — але що дїяти, служба службою!

— Прошу!

— Добрий вечер, пане секретарю!

— Добрий вечер, пане бурмістре; чим можу вам служити — питаю трохи гнївно, що мусїв замітити і гість, бо питае тихо, зупиняючись:

— Не маете часу, пане секретарю?

— Не маю, а до того ще перервана телеґрафічна ленія.

— Ага, телеґраф перерваний — гм, то ви тому так насупили ся — говорить начальник громади.

„Чого він може хотїти“ ? — гадаю собі.

— А що, як би я дав вам кілька порошків, які маю з собою, чи ваш злий настрій поправивсь би?

— Не розумію вас, пане бурмістре!

— Ну, то бодай перечитайте отсе, або нї, я вам сам то перечитаю . . . Чуете? — кричить малий рухливий чоловічок, коли я між тим успокоюю якогось нетерпеливого гостя при другім апараті.

— Слухаю!

Тепер розпочинае бурмістр читати.

Після зарядженого слїдства мусить телеґрафічний урядник (тут приходить мое імя) в Льоксберзї...

— Таж то мое імя пане бурмістре! — перериваю читаючого.

— Очевидно! — і він хитро прижмурюючи малі очи починае відтак на ново:

„... в Льоксберзї бути тою самою особою, що велїла арештувати касиера Штрайфа в В. Позаяк і в наслїдок зізнаня самого увязненого Штрайфа удало ся видобути від него майже всї украдені гроші, то підписаний суд признае згаданому телеґрафічному урядникови два тисячі марок нагороди за вислїджене Штрайфа і за віднайдене пятьдесятьох тисячів марок.

— Го, го! — то ви то добре видумали, пане бурмістре — перебиваю ему злїстно.

— Що-о? Видумав? Чи ви можете щось такого погадати о менї? — і при тих словах малий чоловічок випрямлюе ся, як який обиджений князь.

— Поки-що не вірю, пане бурмістре!

— А то з вас невірний Тома! — обуряе ся пан міста з 1200 душ.

— Я, пане бурмістре, не був нїколи легковірний. Виж не можете жадати, аби я вірив, щоби той пан Штрайф, укравши пятьдесять тисяч марок був такий дурний, що ще в В. пробовав виманьтити девятьсот марок від фірми

з дітьми (в тій губернії лютить ся голод найбільше). В самарскій губернії в 314 шкільних їдальнях дістає страву 27.106 дітий, а в 196 їдальнях для старших 19.467, а знов 27.780 голодуючих дістає муку і хліб. В місті Самарі урядженно приют для 460 женщин і дітий. Повисші цифри дають образ розмірів голоду в Росиї.

— **Помер** сими днями в Берлині звістний німецкий географ Генрик Кіперт.

Штука, наука і література.

— „**Дзвінка**“ ч. **8** з дня 20. цьвітня містить: З казок братів Ґріммів „Два брати“ в перекладі Ост. Макарушки; — „Як зловив ся дворянин?“; — дальшу часть „Учених розмов Никольця з татком“; — початок оповіданя І. Спілки „На чужій стороні“ і оповістку редакциї. — Ілюстрация подає рисунок п. з. „Малі ґаздині“.

Господарство, промисл і торговля.

— **Постанови дотично переходу поїздів поспішних ч. 1 і 2, і поїздів особових ч. 17 і 18** в ночи з 30 цьвітня на 1 мая 1899, з причини змін розкладу їзди:

З заведенем літного розкладу їзди на дни 1. мая с. р. творять поспішні поїзди ч. 1 і 2 нове безпосередне получене поміж Берлином а Букарештом, взглядно Констанцою а Константинополем, через Осьвєцім - Краків - Львів - Чернівці.

З огляду на сю задачу тих поїздів прискорено значно їх рух, — перестанки на менше важних стациях знесено, а заразом застановлено дальший курс тих поїздів поспішних на шляху Львів-Підволочиска і на відворот.

Натомість переходити буде з Кракова до Підволочиск новий поїзд особовий ч. 17, маючи в Кракові получене з надходячим там з Відня поїздом поспішним ч. 1, а з Підволочиск до Кракова новий поїзд особовий ч. 18, сходячий ся в Ряшеві з поїздом поспішним ч. 2.

Оба ті нові поїзди особові служать для одержаня руху особового поміж Віднем а Підволочисками, при значно низших коштах подорожи і задержаню всяких получень, а то через безпосередний перехід возів з поспішного поїзду ч. 1 до нового поїзду особового ч. 17 в Кракові, а з нового поїзду особового ч. 18 до поїзду поспішного ч. 2 в Ряшеві, а в ночи з 30 цьвітня на 1 мая в Перемишли і в Ряшеві.

При переході зі старого розкладу їзди на новий т. є. в ночи з 30. цьвітня на 1. мая с. р. рух тих поїздів буде уладжений в слідуючий спосіб: Дотеперішний поїзд ч. 2) (відїзд зі Львова о годині 10^{50}) переходить тої ночи тілько до Перемишля, де будуть очікувати подорожних да поїзди:

a) поїзд особовий ч. 18, котрий (по 46-мінутовім перестанку) виїде з Перемишля о годині 1^{21} і

b) поїзд поспішний ч. 2 (новий) відходячий зі Львова о 12^{50}, котрий опустить Перемишль о 2^{31} і буде посередничити у всіх нових полученях з поїздами сусідними. Ті подорожні, котрі з Перемишля поїдуть дальше поїздом ч. 18, будуть куповати до поїзду ч. 2 (старий) білет поспішний тілько до Перемишля, а в Перемишли нові білети до дальшої подорожи.

Ті подорожні знов, котрі з Перемишля схочуть їхати дальше поїздом поспішним ч. 2 (новий) мають купити в своїй стациї виїздовій білети до поїзду поспішного аж на місце призначеня і будуть уміщені через кондукторів у возі, котрий в Перемишли (без пересїданя) прилучений буде до ново курсуючого поїзду поспішного.

В напрямі їзди з заходу до Львова поїздом поспішним ч. 1 (старий) відходячим з Відня о 12^{40} в полудне, а з Кракова о 9^{15} вечером, наступить перехід зі старого розкладу їзди до нового на стациї Дембиця в той спосіб, що до Дембиці приїде старий поїзд поспішний ч. 1, а з тої стациї відійде яко новий поїзд особовий ч. 17 аж до Підволочиск, при чім не треба буде пересїдати зі старого до нового.

В тій цїли будуть видавати стациї зелізниці північної дня 30. цьвітня с. р. до поїзду ч. 1 виключно тілько безпосередні білети їзди поїздами особовими враз з білетами доповняючими для поїзду поспішного до Кракова, від Кракова буде побирати ся доплату до виданих білетів на поїзди особові в поїзді ч. 1.

Дальша подорож зі Львова де Ічкан відбуде ся поїздом ч. 317, відходячим зі Львова о 6^{30} рано.

Крім сего однак буде для подорожних відїжджаючих зі Львова заведений поїзд поспішний ч. 301 (відїзд зі Львова о 2^{36} в ночи) переходячий аж до Букарешту. — З Ц. к. Дирекції зелізниць державних Краків, Львів, Станиславів в цьвітни 1899.

Телеґрами.

Відень 24 цьвітня. З Петербурга доносять до Pol. Corr. що довірочні переговори правительств між собою дають надію, що справа мирових судів буде на мировій конференциї в Гаазі успішно залагоджена.

Будапешт 24 цьвітня. Памятник Генціґо, котрий свого часу викликував на Угорщині богато заколоту і сварки, перенесено з дотеперішного місця на подвіре кадетскої школи.

Гаґа 24 цьвітня. Голяндске правительство згодило ся остаточно запросити і Болгарию до участи в конференциї мировій, а то в наслідок підпираня Росиї і Австро - Угорщини та згоди султана.

Константинополь 24 цьвітня. Султан підписав іраде дозволяюче болгарскому правительству вислати своїх делеґатів на межинародну конференцию в Празї.

Київ 25 цьвітня. Виключений з духовної семінариї студент Крещеньский зранив штилетом інспектора семінариї Філярета в его помешканю. Рана не єсть небезпечна.

Софія 24 цьвітня. Тутешну раду громадску, котра складала ся по більшій части з прихильників попередного правительства, розвязано указом князя.

Барцельона 24 цьвітня. Поліциї удало ся викрити заговір карлістів. Арештовано 5 осіб, межи котрими має бути один ґенерал. У арештованих знайдено 40 старих карабінів.

Надіслане.

мого приятеля. Мусів би бути хиба божевільний.

Пан бурмістр сьміє ся.

— То ви гадаєте, що Штрайф, як утікав, мав тих пятьдесять тисяч марок при собі?

— Ну, а деж би инде були гроші?

— Я вам щось скажу: ви просто не зрозуміли того, що я вам читав, або не уважали. Украдені гроші сховав він в своїм мешканю в Б. того самого вечера як утікав і мав їх забрати на другий день рано. О півночи перед відїздом вислідила его поліция в однім шинку і він не мав вже часу бігти за грішми. Однако удалось єму утечи. Отже цілу украдену суму найдено відтак в его комнаті під дошкою. Штрайф показав скритку аж по довгім слідстві. Вже кілька тиждні̂в ішов він пішки до голяндскої границї, бо не мав гроший на їзду зелізницею. В В. лучила ся єму нагода обікрасти вашого неосторожного приятеля.

— То вже виглядає імовірнійше — відповідаю збентежений, ждучи, що дальше буде.

Батько міста сьміє ся вдоволений, відтак сягає до кишені і витягає чотири звитки золотих монет та кладе їх передомною на столі.

— Ось маєте два тисячі марок. А тепер подайте менї руку — желаю вам щастя!

І справді, передомною лежать чотири звитки, кождий по пятьсот марок.

Я майже не вірю моїм очам!

— Прошу, підпишіть отсей квіт — говорить до мене чемно пан бурмістр.

— Аж тепер я розумію, чому ви так любили говорити о тій справі, пане бурмістре — відзиваю ся.

— Я вже давно знав, пане секретарю, що ви одержите нагороду. Я вам дуже вдячний за то, а знаєте чому? Подумайте лиш, як імя нашого міста — послідні слова говорить з притиском, хоч як сказано, та місцевість мала лиш тисяч двіста душ — як імя нашого міста вславить ся, як будуть о нїм писати всї часописи, а всї люди будуть говорити.

— Ні, пане бурмістре, та честь, коли то можна назвати честию, припадає не лиш нашому місту, бо й в В. причинив ся мій товариш до увязненя мантія. Дякую вам за ваші заходи, аби лиш менї самому признано цілу нагороду, однако по правді належить ся половина з того мому товаришеви.

— Що вам, пане секретарю? Хочете тількі гроші викинути за вікно? Лиш вам мусять завдячувати, що мантія увязнено: Ті два тисячі марок можете з чистою совістию сховати до кишені.

Я рішучо заперечив головою і бурмістр кланяючись раз-у-раз відійшов.

По чверть години, коли я заєдно споглядав на звитки золота, немов би хотів сотий раз пересьвідчити ся, що то всьо дійстна правда, кличуть мою стацию із сторони, де була перервана ленія. Слава Богу, телеґраф вже добрий і я біжу до апарату та кличу товариша з В.

„Мр.... Гурра! Принесу вам завтра веселу новину! Увільніть ся завтра рано від служби, я хотів би з вами піти до міста та купити моїй жінці подарунок на уродини.

— Дуже радо, товаришу — дістаю відповідь. — Цікавий я, яку веселу новину менї привезете.

О подарунку для жінки нема що писати, читателї знають его. Жінка не помилила ся і сим разом, а з товаришем поділивсь я так як задумав. І так менї удало ся раз в житю „в сам раз“ скористати з нагоди.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).